UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 58. Clementis XI. Constitutiones & Epistolæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-67633

Visual Library

Sæc. XVII.
A. C. 1704.

§. LVIII.
Clementis XI. Conſtitutiones & epiſtolæ.

Clem. XI. Epiſt. & Brev. Bull. magn. Conſt. Clem. XI. pag. 18.

Præter Conſtitutionem, qua Clemens XI. Lotharingici Procuratoris appellationem damnavit, inſuper hoc anno die undecima Martii circa Judæos & infideles Neo - converſos ſtatuit, eis bona, filiis vero familias legitima & bona adventitia, dos, & alimenta omnino intacta remaneant nec parentes ea in fraudem filiorum familias converſorum occultent, aut diſtrahant: illicite vero aquiſita perſonis, quæ notæ ſunt, reſtituantur, ſecus ipſis Neophytis applicentur, matrimonia tamen cum originariis Chriſtianis contrahant, & a ritibus antiquæ ſectæ abſtineant &c. Die autem undecima Junii Pontifex perpetuas conceſſit Indulgentias in Dominica tertia Septembris viſitantibus Eccleſias Ordinis Servorum B. V. Pariter Pontifex die vigeſima ſecunda Januarii Franciſcum Bugienſem Epiſcopum Vicarium Apoſtolicum Cocincinæ, Miſſionarios, aliosque fideles in odium fidei dire vexatos, paterne ſolatus, illuc Epiſcopum Tilopolitanum miſit, ut eis ſolatio, huic autem Vicario in ſuis ærumnis adjumento eſſet:

poſtea

poſtea præfato Vicario injunxit, ut acta & nomina fidelium, qui vitam pro Chriſti fide illic poſuerunt, quamprimum Romam perferri curet. Ejusdem vero Menſis die vigeſima ſexta Cardinales Leopoldum de Kolonitz & Lambergum, necnon Electorem Palatinum & Saxo-Zeitſium Epiſcopum Jaurienſem rogabat, ut auctoritatem, operam, ſtudiumque ſuum interponerent, quatenus Hildeſienſis Eccleſiæ Clero, quorum fructus hæretici interceperunt, & Templa ac cænobia quædam eripere machinati ſunt, illata damna reſarciantur, & tot mala, hoſtiumque Eccleſiæ impetus elidantur. Die ſexta Maij Monialibus Ordinis Viſitationis B. V. ut arcam, in qua Corpus S. Franciſci Saleſii aſſervabatur, recludere poſſent, conceſſit, promiſitque, cultum Sanctimonialis de Chantal in S. Rituum Congregatione, rite & ordine ſuo diſcutiendum eſſe & ſi quid contra hujus Ordinis Conſtitutiones in Cænobio Monacenſi circa tempus, quo ejusdem loci Præpoſita ſuo munere perfungi deberet, contigerit, per Epiſcopum Friſingenſem emendatum iri, cui etiam Pontifex datis die decima ſeptima Maij literis idem injunxit, poſtulans, ut Præpoſituræ officium alteri demandari curet. Cum autem nonnullæ Moniales in Monaſte-

Sæc. XVII.
A. C. 1704.

Sæc. XVII. A. C. 1704.

rio S. Claræ de Albaro Sedi Apoſtolicæ ſubjecto in civitate Genuenſi contra Epiſcopum Savonenſem, quem Papa ad tollendas offenſiones deputaverat, non modo inſurrexerint, ſed etiam alias & ſaniores Moniales præfato Epiſcopo obſequi paratas variis modis vexarint, & a Sacramentorum uſu vi arcere, Abbatiſſam, quam tamen Pontifex exauctorari, aliamque ſubrogari præcepit, fovere, & clauſtra adverſus legitimam Eccleſiæ poteſtatem caſtrorum more tueri, necnon cenſuras ipſis inflictas, atque Epiſcopi decreta flocci habere non dubitaverint, hinc Pontifex die vigeſima ſexta Auguſti Ducis & Reipublicæ Gubernatoris opem implorabat, ut Epiſcopus delegatus officii ſui partes impigre obire valeat. Jam ab anno Chriſti milleſimo ſexcenteſimo octogeſimo quinto quidam mota controverſia ex Regii Patronatus beneficiis Pontifici Quindennia perſolvere detrectarunt, imo etiam Ulyſſiponenſes Jeſuitæ, huic oneri ſatisfacere recuſarunt, quo comperto Clemens Papa Michaeli Angelo Tarſenſi Archiepiſcopo in Luſitaniæ Aula Nuntio Apoſtolico injunxit, ut facultatem interdiceret Jeſuitis admittendi ad habitum, & recipiendi in eorum Inſtitutum eos, qui admitti peterent, quoad usque præfatis

ſatis Quindenniis ſatisfeciſſe docuerint. Sæc. XVII. A. C. 1704.

Paruit Pontifici Nuntius, propterea tamen a Regiis Miniſtris multis affectus eſt injuriis. Eo comperto Pontifex die vigeſima ſeptima Novembris querulas ad Petrum Regem dedit literas, ſignificans, exploratum eſſe Quindennia, quibus ubique obnoxia reperiuntur Beneficia Eccleſiaſtica, ſuffecta „fuiſſe in locum Annatarum, Annatas „vero ſubrogatas fuiſſe decimis, quæ „ut notum eſt, ad tuendam dignitatem, „& ad cætera Eccleſiæ univerſalis o„nera perferenda, Romano Pontifici „capiti viſibili Eccleſiæ ex antiquiſſimo „inſtituto exſolvebantur, ita, ut a de„cimarum onere nullo unquam ſæcu„laris, etiam Regii, aut Eccleſiaſtici „Patronatus titulo, Beneficia immu„nia haberentur; hinc Prædeceſſores „Pontifices divino, humanoque juri „conſentaneum eſſe duxerint, Quin„denniis, quæ naturam, conditionem„que decimarum induerant, ipſa etiam „Beneficia, quæ Regii Patronatus „eſſent, ſuis Conſtitutionibus ſubjicere, „ut propterea tutum non ſit, illæſa „Conſcientia, hujusmodi jura ſanctæ „Sedis tum antiqua, tum canonica, „occaſione Controverſiæ a quibusdam „iſthic nuperrime excitatæ remittere,

Sæc. XVII. A. C. 1704.

„munerique, & debito, quo Papa ob-„ſtrictus eſſet, hac in parte deeſſe.„

Cum autem illi, qui hæc Quindennia ſolvere recuſaverant, opponerent, quod jura ex Quindenniis percepta ad quosdam Curiæ Romanæ Miniſtros pertinerent, ac decimæ, quibus Annatæ & Quindennia fuerunt ſubrogata, inter temporalia Romanæ Eccleſiæ jura eſſent recenſendæ, aliunde vero ſi beneficia, quæ ſunt de Regio Patronatu, horum ſolutioni ſubderentur, prærogativas Regis lædi atque imminui conſtaret, concurrentibus autem juribus temporalibus Eccleſiæ Romanæ cum juribusRegiis,hæc potius quam illa tuenda „eſſent, hinc Pontifex declaravit, quod „licet hæc jura nunc ad Curiæ Miniſtros „pertineant, id nullo modo obeſſe poſ-„ſit primævis, & immediatis titulis, „atque rationibus Apoſtolicæ Sedis, „cujus tanquam Adminiſtri, cenſeri „debent præfati officiales, attento ma-„xime, quod ipſi, eorumque authores „exactis temporibus neceſſaria in rem „Chriſtianam & in ſummorum Pontifi-„cium tutelam, & decus, præſidia „ſanctæ Sedis ſuffecerint, & modo „non levi ex parte dignitati noſtræ ſuf-„fragentur, ut propterea bonæ fidei „ab ipſis habitæ Prædeceſſoribus no-„ſtris, a quibus hujusmodi proventus

„agno-

„agnoſcunt, reſpondere omnino de- Sæc. XVII.
„beamus, aliunde vero omnibus ex- A. C. 1704.
„ploratum ſit, decimas jure Divino,
„& Canonico deberi Romano Ponti-
„fici, tum in recognitionem Dominii
„Univerſalis ipſi competentis in omni-
„bus bonis Deo & Eccleſiæ dicatis,
„tum pro congrua Dignitatis, quam
„gerit, tanquam viſibile caput Eccleſiæ,
„ſuſtentatione; ſitque etiam ſatis per-
„ſpectum, aliud nihil eſſe Beneficia,
„quæ de jure Patronatus Regio dicun-
„tur, quam donationes ex liberali Re-
„gum pietate profectas, Deoque obla-
„tas, quæ propterea a jure illius, cui
„Deus Eccleſiæ regimen demandavit,
„eximi non poſſunt. Vix autem con-
„jici poteſt, quibus documentis inni-
„tantur illi, qui aſtruunt, ac fidenter
„ſtatuunt, ita jam olim ſervatum fuiſſe
„in Eccleſia, ut cætera quidem bene-
„ficia, nullatenus vero ea, quæ ad
„Regios Patronatus pertinebant, de-
„cimas exſolviſſent: cum certe conſtet,
„Annatas, quarum antiquiſſima eſt,
„& multorum ſæculorum obſervantia,
„loco decimarum perſolvi cæpiſſe ex
„recepta inter fideles conſuetudine,
„adeoque omnia Regna, quæ Romani
„Pontificis authoritatem colunt, eas
„dependiſſe, actuque dependere pro
„ipſis beneficiis, quæ de Jure Patro-

 „natus

Sæc. XVII. A. C. 1704.

„natus etiam Regio eſſe noſcuntur, quo„ties contingat literas Apoſtolicas in „Romana Curia expediri, quod non raro „evenit, ubi ſcilicet ad eadem beneficia „nominantur, qui Pontificia diſpenſatio„ne opus habent, ut irregulares, ætate „minores, Regulares Profeſſi, plura Bene„ficia obtinentes, aut aliud ſub eodem „tecto, aut alteri de conſenſu Patroni „reſignantes, aut beneficiatum ſibi dari „in Coadjutorem expoſcentes, ſive ei „conferri a Sede Apoſtolica aliud bene„ficium incompatibile cum Decreto, „quod vacet, obtentum, poſtulantes, „aut cum Reges penſiones ſuper iisdem „beneficiis favore aliorum reſervari ex„optant, in quibus, & ſimilibus caſibus, „neque Epiſcopi, neque Reges, utpote „Laici, Eccleſiaſticum titulum conferre „poſſunt, quemadmodum in omnibus ubi„que Nationibus quotidie uſu venit, & in „Regno iſto ſemper obſervatum fuit.„

Eapropter Nuntio ſuo Pontifex, ut pœnis a ſe ſtatutis in contumaces animadverteret, injunxit, ſimulque Ulyſſiponenſem Archiepiſcopum ſollicitavit, ut in hac controverſia ſuam operam impenderet, quatenus Regem & Catharinam Britanniæ Viduam ejus ſororem a perniciofis ejusmodi conſiliis revocare, & ad juſtitiam reddendam adducere niteretur. Nec tamen Papæ

votis

votis ceſſit Petrus Rex, cui Clemens nihilominus diſpenſationis geminæ gratiam, quam Joannes Rex anno hujus ſæculi decimo pro duplici matrimonio petierat, non denegavit, etſi non deeſſent, qui Pontifici ſuadere contenderent, hanc gratiam eſſe differendam, donec Rex circa quindennia Pontifici ſatis feciſſet. Denique Pontifex S.Congregationi Epiſcoporum ademit facultatem indulgendi Cappucinis, ut ſæcularium confeſſiones excipere poſſint, niſi in caſibus a Papa conceſſis. Sæc. XVII. A. C. 1704.

§. LIX.

Diverſæ Sacrarum Congregationum Conſtitutiones & decreta.

Juſſu ejusdem ſummi Pontificis Sacræ Congregationes plura ediderunt decreta, & primo quidem die decima quinta Februarii ſtatutum, quod licentiam habentes comedendi cibos vetitos in Quadrageſima, teneantur in cæna obſervare jejunium. Die etiam decimo nono Februarii promulgatum eſt decretum, quo ſub anathematis pœna inhibitum, ne quiscunque cæmeteria intra & extra Romam ingrediatur, indeque S. Reliquias extrahat, nec Romæ integra corpora aut inſignes Reliquiæ aliis, quam magnis Principibus, conſpicuisque Prælatis tradantur. Statutum *Bull. magn. Clem. XI. part. 2. pag. 247.*

tutum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN